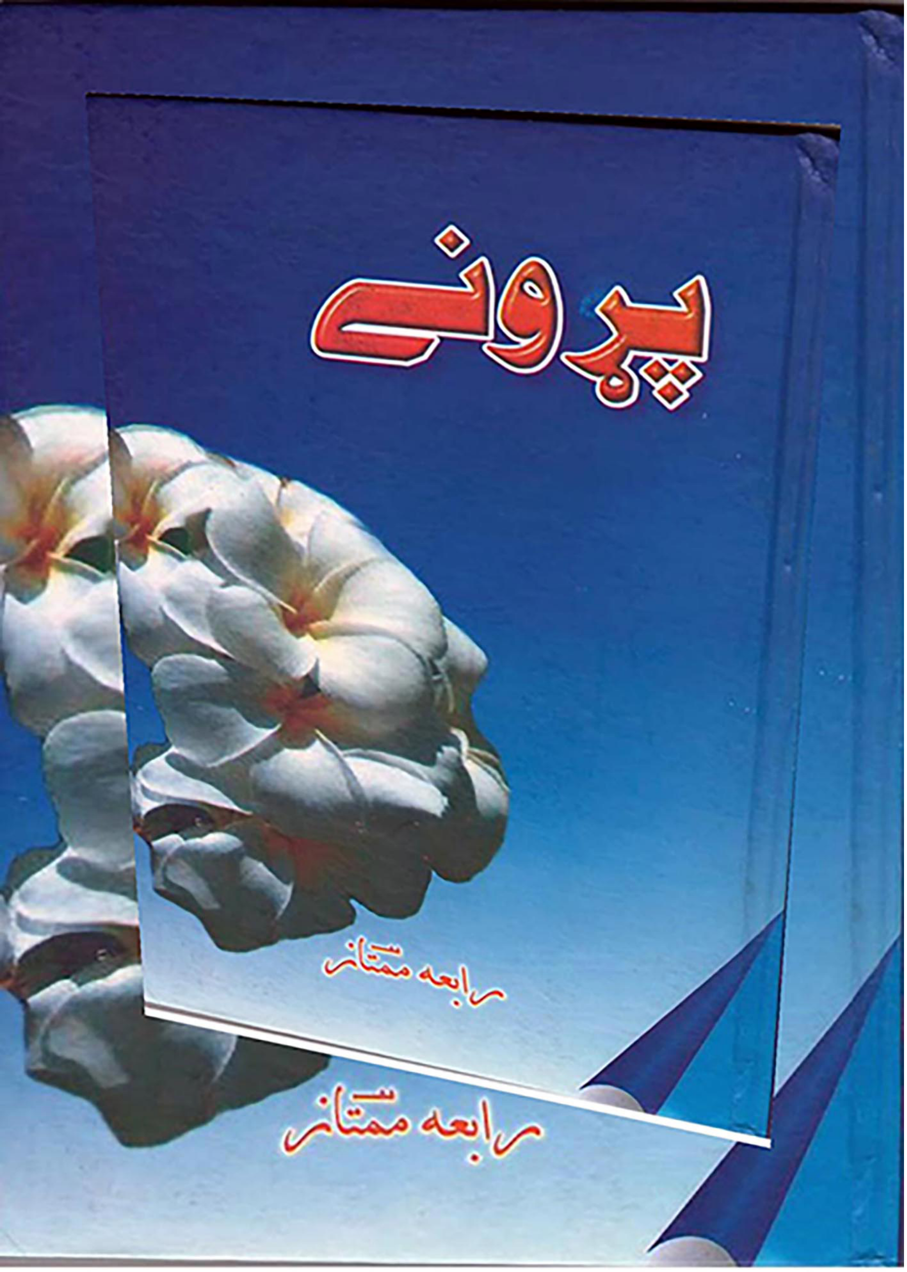

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

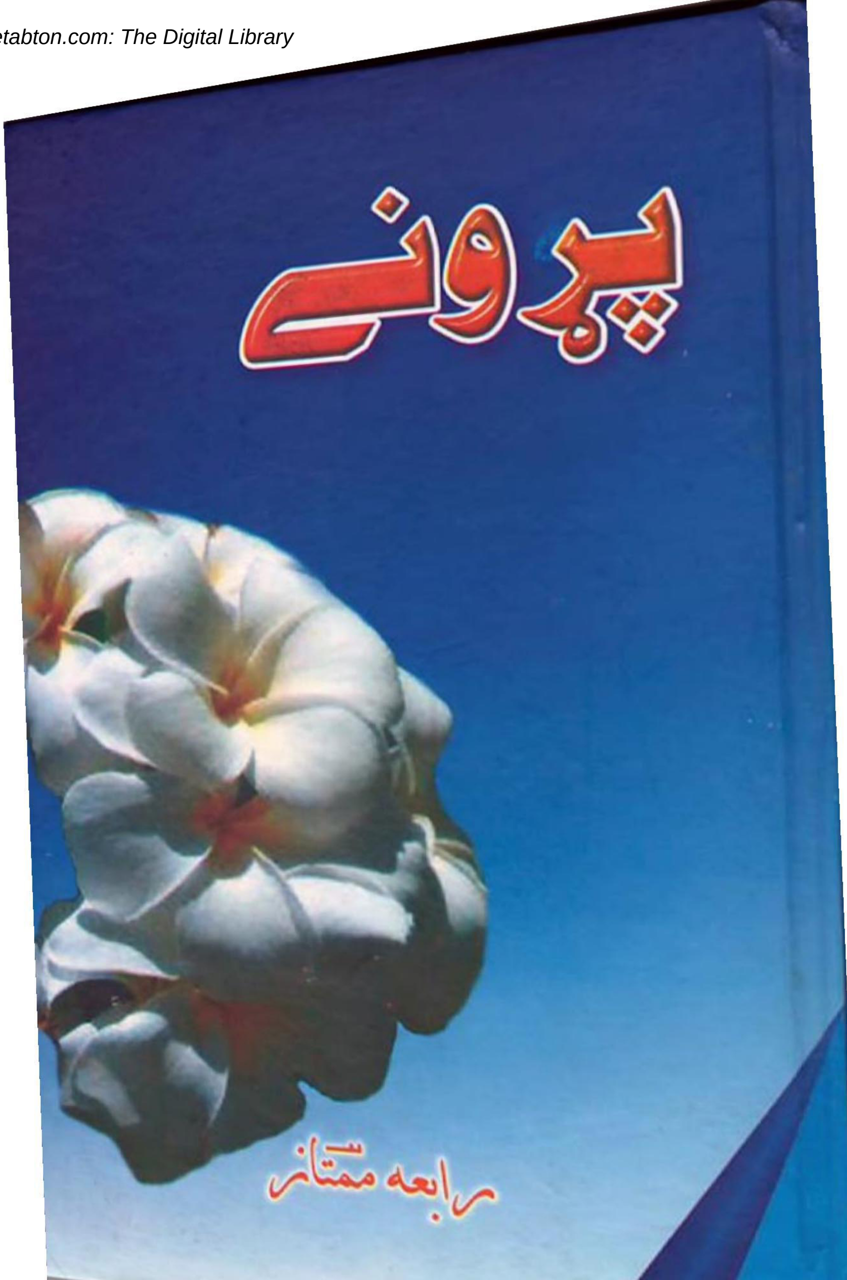

(c) ketabton.com: The Digital Library

پروني

رابعه ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

(ټول حقونه په حق د ليکوالې کښې محفوظ دي)

د کتاب نوم ــــــــ پروني

ليکواله ــــــــ رابعه ممتاز

د چاپ کال ــــــــ ۲۰۰۴ء

پرېس ــــــــ جدون پرېس خيبر بازار پېښور

بيعه ــــــــ ۱۰۰ روپۍ

کاتب ــــــــ محمد رسول پښتو اکېډمي

د موندلو درک

۱- يونيورسټي بک اېجنسي

خيبر بازار پېښور

۲- بمعرفت عبدالله جان مغموم

ډاکخانه شاهين ټاؤن

يونيورسټي روډ پېښور

د کور فون نمبر : ۵۷۰۳۳۶۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

"دُعا"

دَ حیا د رڼاګانو ترجمانه
دَ پړونو پړاوُنو نګهبانه

دَ مغموم صاحب تیارهٔ تیارهٔ کاله کښې
یو ډیوه ده خدائے دې تل لرې روښانه

سید صابر شاه صابر
برتهکال

پړونې

په جنازه مې سپین پړونې خور کړئ
زهٔ خو له کوره بې پړونې نهٔ ځم

زما د مینې قاتل کړې سر تور
زهٔ په پړونې هر وخت مخ پټوم

د بد نامۍ داغ به راپورې کړي تا
پام چې پړونې له مې لاس راونهٔ ړ

کله مې تور کله مې سپین پړونې
ستا د نظر نه داسې ځان پټوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

مخ	لیک		شمیر
۹	عبدالله جان مغموم	پېروني	۱
۱۳	رابعه ممتاز	مننه	۲
۱۶	خانه کعبه (نظم)		۳
۱۸	حُرم د مدینې نه نن (نعت)		۴
۲۰	د حوا لور (نظم)		۵
۲۳	بیا د راوبښکو زور دے تېوس مهٔ کوه (غزل)		۶
۲۴	په تورو نیمو شپو کښې دېر نونه څومره کړي (غزل)		۷
۲۵	راشه اشنا عمر مې کم دے		۸
۲۶	د چپل کلي خبر کوروسه (نظم)		۹
۲۹	مشران (نظم)		۱۰
۳۰	زما زړهٔ ماته کاسه ده (غزل)		۱۱
۳۲	څه چې را نه پسته نهٔ کړې خطا نشي (غزل)		۱۲
۳۳	ستا د غمونو سره لوبې کوم (〃)		۱۳
۳۴	دا ستا د راتلو لارې کله بنې دېرې روښانه شي (غزل)		۱۴
۳۶	نوې دُنیا (نظم)		۱۵
۳۸	ستا د مینې مشال لاس کښې (غزل)		۱۶
۴۰	زړهٔ مې هر وخت تې بوږېږي (غزل)		۱۷
۴۲	تمغهٔ امتیاز دې مبارک شه (نظم)		۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

19	نهٔ به د باران نهٔ د بڼلی نهٔ د سیلی قیصې	٥٥
٢٠	خپل قسمت نه خبر نهٔ وم (غزل)	٥٦
٢١	قسمت (نظم)	٥٨
٢٢	خیالونه وسوسې (نظم)	٥٠
٢٣	تاله به لالیه په لیمو درشم (غزل)	٥٣
٢٤	کور د بیلتون خورشه دا ئې څهٔ اوکړهٔ (غزل)	٥٤
٢٥	د ګلو لخته	٥٦
٢٦	ماته خو په سترګو اشارو خبرې مهٔ کوه	٥٧
٢٧	دور (نظم)	٥٨
٢٨	زړهٔ مې دے دغوښې څهٔ دکانې نه خو چوړ نهٔ دے	٦٠
٢٩	ستا د مینې د دریو تیکو په قلا کښې یمه ناسته (غزل)	٦١
٣٠	د رخت ورځ (نظم)	٦٢
٣١	ستا مینه مې پکار ده نور مې هیڅ نهٔ دي پکار (غزل)	٦٣
٣٢	د آسمان لمنې سرې شوې (غزل)	٦٤
٣٣	په هر څهٔ به تېرېږې دنیک خوا کمے دې نهٔ وې	٦٦
٣٤	وارخطا وارخطا ګرځم (غزل)	٦٧
٣٥	خپل خپلوان (نظم)	٦٨
٣٦	لوښته	٧٠
٣٧	خط	٧١
٣٨	دژوند چونګړه کښې ویرېږه مه زړهٔ (غزل)	٧٢
٣٩	زما د زړهٔ په آئینه کښې ته ئې	٧٤

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۰	ښې خلق (نظم)	۷۵
۴۱	شته په سپرلي کښې ډېر ګلونه شته دے	۷۶
۴۲	ته چې پکښې نه ئې اشنا زه په خلقو څه کوم	۷۷
۴۳	مور (نظم)	۷۸
۴۴	د ښو د سر دپاسه (غزل)	۸۱
۴۵	نن د باران شپه روږده شوه جوړې (غزل)	۸۲
۴۶	ښه اخلاق (نظم)	۸۳
۴۷	په ليمو باندې راواوړې (غزل)	۸۴
۴۸	ګيله دې په سر سترګو دې ګېلې سره به ګورو	۸۶
۴۹	ستا مينه لاليه دروغژنه شوه (غزل)	۸۷
۵۰	لوُر (نظم)	۸۸
۵۱	شپه د انتظار (نظم)	۹۰
۵۲	لوبه (نظم)	۹۴
۵۳	لوبه (نظم)	۹۶
۵۴	فرياد (نظم)	۹۸
۵۵	شاهيت (نظم)	۱۰۰
۵۶	يادونه اُميدونه (نظم)	۱۰۳
۵۷	پښتون (نظم)	۱۰۴
۵۸	نصيحت (نظم)	۱۰۶
۵۹	مينه چې پيدا شي فنا کېږي نه (غزل)	۱۰۸
۶۰	تا چې په سترګو سترګو کښې تېره کړه (غزل)	۱۰۹
۶۱	مينه (نظم)	۱۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

٦٢	ستا د کبر انتها ده ته پوې نۀ ئې (غزل)	١١١
٦٣	دا چمن (نظم)	١١٢
٦٤	ګیله (نظم)	١٥
٦٥	بېګاه مې د آسمان ستورې په چپه خوله شمېرل (غزل)	١١٨
٦٦	ذوې مورته (نظم)	١١٩
٦٧	د ژوند په دې کتاب کښې نخښه کوم یو ځاے کښې کېږدم	١٢١
٦٨	خبره ستا د مینې د هر چا نه زۀ پټومه (غزل)	١٢٢
٦٩	په هر طرف چې ځې نو زۀ به ستا د لاس همسا شم (غزل)	١٢٣
٧٠	خواره زندګي شوه په غمونو په فکرونو (غزل)	١٢٤

"پړونې"

د رابعه ممتاز د شاعرۍ دویم کتاب "پړونې" ستاسو په وړاندې دے. حقیقت دا دے چې د ممتاز د "سپیلنې" کتاب شاعرۍ که هر څو فني کمزورۍ لرلې خو دې خبرې نه انکار نه شي کېدے چې لوستونکو د فني کمزورو باوجود د سپیلنې شاعرۍ ډېره خوښه کړه او کتاب ئې په ډېره مینه واخستو او ووې لوستو. د رابعه ممتاز دویم کتاب "پړونې" لکه چې د نوم او چاپ په لحاظ ښکلے دے. دغسې ئې شاعري هم ښکلې ده. زما په خیال چې دې کتاب کښې شاعرې د لوستونکو د اعتراض ډېر خیال ساتلے دے او کوشش ئې کړے دے چې هر یو شعر دې په ناپ تول پوره وي.

د "پړونې" شاعري په هر لحاظ سره د "سپیلنې" د شاعرۍ په مقابله کښې په ناپ تول پوره ده. په غزلونو کښې نوي خیالات، نوي جذبات او نوې استعارې استعمال کړے شوي دي او کوشش په کښې دا شوے دے چې د "پړونې" په شاعرۍ کښې جدت را پېدا شي. او رابعه ممتاز په خپل دې مقصد کښې تر ډېره حده پورې کامیابه شوې ده. د جدت سره سره د پښتني ماحول خیال هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساتلې شوې دې. د مثال په توګه دا شعرونه به ئې واخلو-

ـه چې لوړ د دېوال ته خپښې نو ښکارېږي به د لرې
په دې پښتو د دېوالونو د راز خبرې به شي

یا

ـه د مينې سوال جواب چې د دېوال د پاسه اوشي
کله خبر وي که کچه وي دېوالونه څومره نوند کړي

دېوالونه د پښتنې کلچر يو اهم جُز دے او بيا کچه دېوالونه خو ...... د پښتونخوا د لارو کوڅو اصلي نقشه راکاږي-
ممتاز په خپلې شاعرۍ کښې د پښتو ژبې دود دستور او دَ لفظونو د استعمال ډېر خيال ساتلے دے او زما په خيال چې دا دَ دې خبرې ثبوت دے. چې د "سپېلنۍ" نه پس شاعرۍ کوشش کړے دے چې د پروني شاعرۍ د فن هغه ټولې تقاضې پوره کړي - چې د کومو په حقله به اکثرو لوستونکو دا اعتراض کولو چې د سپېلنۍ شاعرۍ کښې فني کمزورۍ دي -

زما په خيال چې د "پروني" په لوستو به دَ لوستونکو دا ګيله تر ډېره حده پورې ورکه شي دلته به زه د لوستونکو د تسلۍ دَ پاره د رابعه ممتاز د مختلفو غزلونو نه يو څو شعرونه پېش کړم -

۱- ـه دا مه وايه چې زه ستا په خبرو نه پوهېږم
په ټته ټته ژبه دا رازونه څومره نوند کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲ - د جونګړې لوګې ښنه دے
زړه مې اوښکو سره مل کړم
محدود نه به زړه څه کړم
چې زړه مې پکښې پرېشانه

۳ - د ښکلو د ښار ننګا مې اورې
د سنګو مې خبر نه شو
آ زما ساده جانان چې
په کوم جهان کښې اوسېږې

۴ - ما په کوڅو د رڅک منګې بیا کېښو دو
ستا د شملې ول راته ښکارېږي نه

د غزل نه پس د ممتاز د نظم په میدان کښې تګ هم د دې د شاعرۍ د پوخ والي دلیل ورکوي - حقیقت دا دے چې څنې څنې نظمونه نې د خیالاتو او جذباتو په لحاظ زړه شاهکار ګڼم - لکه " لوېټه " " پښتون " " قسمت "

د خپل کلي نه کوروند او داسې نور د هر نظمونه چې ملي شاعرانو به دا موضوعات چېړلي وې - بهرحال د رابعه ممتاز دویم کتاب " پرهوټ " ستاسو په مخکښې دے او ورسره د خپل دریم کتاب " ګلونه پاتې پاتې " د چې

زر د چاپ کولو اراده هم لري - خدای دې اوکړي چې دَ
رابعه ممتاز دریم کتاب هم ډېر زر چاپ شي او دَ
پښتو په شاعرۍ کښې دَ یو بل نوي کتاب اضافه اوشي .

والسلام

عبدالله جان مغموم

(c) ketabton.com: The Digital Library

منته

ما چې خپل اولنی کتاب "سپېلني" چاپ کولو نو دا اُمید مې نهٔ وُ چې پښتانهٔ رونړه خوښېدې به زما دَ کتاب سره دومره مینه اوکړي - خو زهٔ د پښتنو رونړو خوښېدو دېره منته کوم چې رونړو عموماً او خوښېدو خصوصاً زما کتاب په دېره مینه واخستو او وې لوستلو او زما دومره حوصله افزائي ئې اوکړه چې نن دا دے زهٔ خپل دوېم کتاب "پړونے" په دې ځاے چاپ کوم چې رونړه خوښېدې به دَ "پړونې" سره هم دومره مینه اوکړي لکه څومره ئې چې د "سپېلني" سره کړې وه - او زهٔ به د دې جوګه شم چې خپل دریم کتاب "ګلونه پاڼې پاڼې" چاپ کولو ته ملا اوتړم -

زما د اولني کتاب "سپېلني" په لوستونکو کښې دَ خوښېدونکو شمېر زیات وُ او زما په خیال چې په دغه کتاب کښې زما زیاته شاعري دَ خوښېدو میانه و سره د تړلو مسئلو او کشالو په حقله وه نو ځکه په ګڼ شمېر کښې خوښېدو کتاب واخستو او وې لوستو او په دې رنګ ئې د کتاب عزت افزائي او زما حوصله افزائي اوکړه د "سپېلني" د شاعرۍ په حقله ځنې رونړو دا رائې څرګنده کړې ده چې ځنې شعرونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فن تقاضې نهٔ پوره کوي. خو ما دې رونړو ته دا دليل وړاندې
کړے وُ چې زهٔ دَ شعر د فني تقاضو نه زيات مقصد له اهميت
ورکوم په دې وجه مې فني کمزورو ته زيات خيال نهٔ وُ
ورکړے. کېدے شي چې اعتراض کونکو رونړو زما دا دليل نهٔ
وي خوښ کړے نو په دې وجه دې حل د "پړونې" په
شاعرۍ کښې مې د مقصد سره سره د فني تقاضو هم خيال
ساتلے دے او طمعه لرم چې د لوستونکو دا ګيله به ورکه
شي "پړونے" هم زما غزلونو او نظمونو مجموعه ده.
په نظمونو کښې زما خوښ موضوعات ګډ کوو. نغرے
او جارګے دي. او يا مې لُور، خور، مور او زامن دي. په
اکثرو نظمونو کښې ما دغه کردارونه د موقعې په مناسبت
سره ستائيلي يا کړلي دي. خو ستائنه په کښې زياته او
غندنه په کښې کمه ده.

ما په خپله شاعرۍ کښې مينې له اهميت ورکړے
دے او کوشش مې کړے دے (هغه د پيښو کوهر يو نظم
دے) زهٔ غواړمه چې ټوله دنيا مينه مينه شي" چې
د مينې پيغام هرچا ته اورسوم او د هر لوستونکي په
زړهٔ کښې دَ مينې دا پيغام ځائے اونيسي.

د لوئے خدائے نه دا طمعه لرم چې پښتانهٔ رونړه
خوېندې به د "پړونې" سره هم دومره مينه اوکړي لکه
چې د "سپېلنې" کتاب سره ئې کړې ده او زما به دومره

(c) ketabton.com: The Digital Library

حوصله افزائي وکړي چې خپل دريم کتاب « ګلونه
پاڼې پاڼې » هم زر تر زره چاپ کړم -
انشاء الله

رابعه ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

خانهٔ کعبه

د الله کورې تاوېږم له تا
خانه کعبه يې زاريږم له تا

د الله کوره ارمان مې ته وي
او د خوږ زړګي درمان مې ته وي

لکه ګل هسې غوړېږم په تا
د الله کورې تاوېږم له تا

د الله کوره سودا مې ده ډېره
درنه تاوېږم ګناه مې ده ډېره

لکه د شمعې ژړېږم په تا
د الله کورې تاوېږم له تا

د الله کوره عزت دې ډېر دے
په ټول جهان کښې شهرت دې ډېر دے

لکه ډېرځي ورېږم پېڅه تا
د الله کورځې تاوېږم له تا

ارمان مې نشته ددې نه سېوا
چې بس راځمه مکې ته بیا بیا

چې هر څوک کښې ځارېږم له تا
د الله کورځې تاوېږم له تا

بنار د مکې به هېرومه څنګه
دا باقي ژوند به تېرومه څنګه

ممتاز به څنګه صبرېږم له تا
د الله کورځې تاوېږم له تا

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت

د مدینې منورې نه د رخصتۍ په وخت

ځم د مدینې نه نن

داسې راته ښکارې زړه مې بیل شو د سینې نه نن
ځم د مدینې نه نن

ټومره موده ما په دغه طمعه تېره کړې وه
شپه ورځ مې یو کړې وه
ډېره وارخطا شوم چې خبر شوم دې نېټې نه نن
ځم د مدینې نه نن

زه خو د مودو نه د راتلو په طمعه ناسته وم
هر غم نه زه خلاصه وم
څنګه به ځان صبر کړم د دې خوږې قیصې نه نن
ځم د مدینې نه نن

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو د نبي صلی الله علیه وآله وسلم دربار کښې لږې ورځې تېرې کړې
څو ورځې مې تېرې کړې
داسې راته ښکاري تېرې هم ددې چې نه نن
هم د مدینې نه نن

ماوې چې نبي صلی الله علیه وآله وسلم ته به د زړه حالونه وائمه
شپه ورځ به ښکیا یمه
زړه مې ډېر خوګېږي چې زه هم پاکې روضې ته نن
هم د مدینې نه نن

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَحوا لوَر

ستا لقب دَ فرشتو دے
په جنت کښې ته پېدا ئې
ته خوا هش د بابا دم وې
په نامه باندې حوا ئې

ستا د پښو لاندې جنت دے
نېک اولاد له لوئے نعمت دے
ته ريشتيا چې بې بها ئې
په نامه باندې حوا ئې

که ته لور ئې نو رحمت ئې
که ته خور ئې نو راحت ئې
د خاوند د کور رڼا ئې
په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځېل کور ئې څوکیداره
د بچو ئې ته غمخواره
هر بچي باندې فدا ئې
په نامه باندې حوا ئې

د انسانانو په تخلیق کښې
ځان سره کړې خدای شامله
په رضا د خدای رضا ئې
په نامه باندې حوا ئې

چې ستا کور پرې آبادیږي
مال او سر دې کړه زاریږي
ته د صبر انتها ئې
په نامه باندې حوا ئې

هغه کور ګل و ګلزار شي
چې ستا په کښې روزګار شي
ته د خوږ زړګي شفا ئې
په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره سخته تېروي سته
څو نېيل کور اباد وي ته
ته د صبر انتها ئې
په نامه باندې حوا ئې

د کور چې څه بامبېر وي
که هر څو مره په تادېر وي
په خندا ئې ته بنکلا ئې
په نامه باندې حوا ئې

په تخليق کښې د انسان
خدائے ستا واخست امتحان
په رضا د خدائے رضا ئې
په نامه باندې حوا ئې

ممتاز داسې کار اونه شي
ستا نامه بد نامه نه شي
ته ساده د دې دنيا ئې
په نامه باندې حوا ئې

ځان ساته له هره توره د دنيا د هر پېغوره
هسې ولې وارخطا ئې په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا د اوښکو زور دے ټپوس مهٔ کوه
وران مې دَ زړهٔ کور دے ټپوس مهٔ کوه

تول بدن لوګے شو لمبه نهٔ شومه
د الاخته اور دے ټپوس مهٔ کوه

تهٔ ئې چې بې کاسبا کتو له ستلې
هغه محفل خور دے ټپوس مهٔ کوه

سترګې مې په چړې ژړا سرې شولې
ورک د کلو تور دے ټپوس مهٔ کوه

مهٔ کوه ممتاز پسې بیا مهٔ ګرځه
هرڅوک ترې سرور دے ټپوس مهٔ کوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

24

په تورو تیمو شپو کښې دیدنونه څومره خوند کړي
یو بل سره چې روښي - الوظونه څومره خوند کړي

د امهٔ وایه چې ستا په دې خبرو زهٔ پوې نهٔ شوم
په تته پسته ژبه بیانونه څومره خوند کړي

د مینې سوال جواب چې د یو بل سره پرې روښي
که څه دي که کچه دي دیوانونه څومره خوند کړي

زمونږ د محبت قصه هم دلته تر پوره شه
زهٔ ستا یم تهٔ زما یې دا قولونه څومره خوند کړي

ارمان چې هغه تېر ساعت څو بیا په بېرته راشي
د مینې د کتاب زاړهٔ بابونه څومره خوند کړي

ممتاز په محبت کښې تا نه دوستو پاتې نهٔ شي
راځه د وفا لار کښې منزلونه څومره خوند کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

25

راشه آشنا عمر مې کم دے راشه
د زړهٔ دنیا کښې مې تورتم دے راشه

ما خو خپل زړهٔ په تسلو اوده کړو
خو په ژړا د سترګو نم دے راشه

نن چې مسکے راته له ورایه شولې
د تندۍ ټیک مې جوړې سم دے راشه

آسمان کښې ستورې په خندا شو ګُله
زما په زړهٔ کښې خو ماتم دے راشه

ممتاز زړګے مې په سلګو اوده شو
ځُکه د رزارے ئې لږ کم دے راشه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

د چیل کلي خړ کورونه

نن مې بیا په زړه وریږي ، د چیل کلي خړ کورونه
هغه کږې وږې لارې ، هغه بر کوز مالتونه

آدبو د امان په خوا کښې ، مونږه لوبې به کولې
نهٔ په مونږ د چا آواز وه ، نهٔ زمونږ په چا څهٔ کار وه

مور و پلار به تپوس نکړو ، چې تهٔ کوم ځائې ئې ولاړه
د اجمات دے کهٔ حجره ده ، چلن لاړه ده کهٔ ښاره

هر یو کور کښې به ماما وه ، هر یو کور کښې به ببو وه
د ا ټول کلے بس یو کور وه ، د ا ټول کلے رور او خور وه

کهٔ به چا کره ښادي وه ، د ټول کلي خوشحالي وه
کهٔ به چا کره څهٔ غم وه ، هر یو کس به سترګې نم وه

کهٔ به جنګ وه کهٔ جهګړه ، یا به بل څهٔ مسئله وه
مشران به ټول را ټول شو ، د هغو به فیصله وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کشران به یې ملامت کړه ، پوې به یې دوی په هر صورت کړه
روغه جوړه به په زر او شوه ، دشمني به پاتې نه شوه

مسافر که به څوک راغلو ، چې به یې کلي کښې خپل نوه
د حجرې تپوس به یې اوکړو ، بیا به هلته کښې میلمه وه

د هر چا به دغه فرض وه ، چې دے او به پاتې نه شي
که وي پیان او که شملې وي ، میلمستیا دې د ده اوشي

کله کله به مې پلار هم ، کورته راغلو په تلوار هم
چې جمات کښې مسافر دے ، چې راغلے د سفر دے

بندوبست د ده وډې اوکړئ ، څه پاڅه کړئ څه تود کړئ
کوربې او به پاتې نه شي ، زمونږ کلے به ئې خوږ نشي

نه کوربه خفه کېدلو ، نه میلمه به شرمېدلو
ډېره مینه ډېر عزت وه ، د خلوص نه ډک الفت وه

نن مې بیا په زړه وریږي
د خپل کلي خړ کورونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما هغه وخت یادېږي ، هغه خلق مې یادېږي
هغه خلق چرته لاړل ، هاغه خړکوروڼږ وران شول

څهٔ ښکلي شوې څړکو روڼه ، د ښځو خېنتو برجوسته
اَ کچه لارې ښځې شوې ، دهر چا بېلې کوټې شوې

دېو بل نه ځان اونغاړي ، خپل غمو ځان له ژاړي
دهر چا شو ډېر کاروته ، دهر چا شو بېل کوروته

نهٔ د ورور خور محبت شته ، نهٔ د پلار مور څهٔ عزت شته
په نفرت هر چا ته ګوري ، دهر چا نه دوئ مرور وي

هر یو کس د بل نه تنګ دے ، خپل پردي سره په جنګ دے
زما دوئ ته زړهٔ تنګېږي ، زما خپل کلے یادېږي

زما هغه وخت یادېږي ، زما هاغه خلق یادېږي
خدایه دا خنګه ټوندون دے ، هر یو کس د ځان نه تنګ دے
ممتاز داسې ځان ځاني شوه
په ژړا هم سود نهٔ کېږي
نن مې بیا په زړهٔ ورېږي
د خپل کلي خړ کوروته

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشران

چې زموږ مشران وو هغه څه شو
د دې کلي چې زبرګان وو هغه څه شو

چې بې شانه مينه يې موږ سره کوله
چې په موږ به يې ډېر ګران وو هغه څه شو

مشکلې چې به يې زموږ حل کولې
نن هر کار ته موږ حيران يو هغه څه شو

چې د هر غريب د پاره مور و پلار وو
چې د ټول کلي خپلوان وو هغه څه شو

مستمتان موږ به چاله څه تسلي ورکړو
موږ ځکه ډېر پرېشان يو هغه څه شو

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

30

زما زړه ماته کاسه ده
پرتې لور په لور ټوټې دي

د دردونو د غمونو
څه غمرنې شان قصې دي
کله صبر کله اوښکې
ننداره د زړه کوه مه

څه پرېشانه دي وختونه
څه پرېشانه ورځې شپې دي

دا د اوښکو سېلابونه
حوصلې به مې لاهو کړي

په علاج ئې نه پوهېږم
د ژوند سختې مرحلې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

31

ستا دمیني مشال لاس کښې
په تیرو کښې یم روانه

تا به کوم ځائے کښې پیدا کړم
اے زما خوږه جانانه

خدائے د زړونو خبردار دے
ته دې نه خبر نۀ یې

زۀ به تا له خدایه غواړم
اے زما یاره نادانه

د جونګړې لوړې ښۀ دے
زۀ یې اوښکو سره مل کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخ چې را نه پټ نهٔ کړې خطا نشې
مړه به شم د غمه بې وفا نشې

تهٔ خو زما زړهٔ یې زما مینه یې
پام کوه جانیه د بل چا نشې

ستا په وعدو بیا دلته راغلې یم
هسې نه پرون پښانې رانشې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د غمونو سره لوبې کوم
مړاوو ګلونو سره لوبې کوم

ستا د راتلو په انتظار کښې ګله
د ډېرو فکرونو سره لوبې کوم

بې د غمونو چې نور هیڅ نه لري
داسې بختونو سره لوبې کوم

د خپل زړګي د تسلي د پاره
ستړو وختونو سره لوبې کوم

د بېلتانه په تورو شپو کښې ممتاز
د زړه زخمونو سره لوبې کوم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

داستا دَرا تلو لارې کلک ښې ډېرې اوږدې شي
چې نهٔ دې سوال جواب وي نهٔ راتګ دې بيا پېدې شي

دا څنګه محبت دے ټول زما د پاره خواست دے
اول دې خدائے نه غواړم بيا دې بار بانديې جرګې شي

زهٔ جواب درلېږې نکړم ، ځانيه خپله راشه
زړهٔ مې تا نه ګيله من دې ځورکې مې ګيلې شي

چې لوړ دېوال ته ختړې نو ښکاريږې به دلرې
پهٔ دې چيتو ديوالونو د راز خبرې ښې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳۵

راځه چې دمودو ګیلې پخلا کړو هوارې
چې خندا خندا ژوندون شي رنګینې ورځې شپې شي

دا ستا خفګان په ځای دی، خو زما به هم لږ واورې
چې ته راشې زما خواله نو یادې دې ګیلې شي؟

ممتاز درته دا نه وایي راځه چې صلح اوکړو
ستا مینه سیلانۍ ده په هر ښکلي مخ لېسې شي

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوې دنیا

راځه چې دواړه ځان له یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه ښکلې دنیا جوړه کړو

دې دنیا کښې هیڅ نشته غمونو دې فکرونه دي
دې دنیا کښې هیڅ نشته دردونه تکلیفونه دي

دلته مینه نشته خدائیګو خوشې هوسونه دي
دلته مینه نشته دلته خوشې مطلبونه دي

دلته څوک د مینې اصلیت نه هم خبر نهٔ دي
دا خو ځناور دي تهٔ به وې هې و بشر نهٔ دي

راځه چې دواړه ځان له یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه بېله دنیا جوړه کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه داسې دنیا چې پکښې دواړه زړونه یو شي
یوه داسې دنیا چې پکښې دوه روحونه یو شي

هلته کښې به ته او زه د یو بل ځنې قربان شو
هلته کښې به مونږه د خپل خوږ زړونو درمان شو

راځه ممتاز چې دواړه یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه ښکلې دنیا جوړه کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

38

ستا د مینې مشال لاس کښې
په تیرو کښې یم روانه

تا به کوم ځائے کښې پیدا کړم
اے زما خوږه جانانه

خدائے د زړونو خبردار دے
ته دې نه خبر نه یې

زه به تا له خدایه غواړم
اے زما یاره ناداسته

د حبو ښکرې لوږې ښه دے
زه یې اوښکو سره مل کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

محلونه به زهٔ څه کړم
چې زهٔ یم پکښې پرېشانه

ممتاز ستا نصیب خراب دے
کهٔ ته فکر ورته اوکړې

خپل جانان دې تپوس نهٔ کړی
ګیله مهٔ کړه د بل چا نه

* ***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ذړهٔ مې هر وختې ډوبیږي
هیڅ علاج يې نهٔ بنکاریږي

دې خپل ژوند ته یم حیرانه
چې پهٔ څهٔ سخته تیریږي

ناکړدې دې چې رایاد کړم
د باران پهٔ شانې ژاړم

د غمونو پهٔ ګرداب کښې
مې د ژوند کشتۍ تاویږي

بې حسي او بې قدري خو
اوس د خلقو کاروبار شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دنیا په دې بازار کښې
اوس هم د اسودا خرڅیږي

ستا یادونه زما زړه کښې
و آسمان له ستورو ډېر دي

ته خبر نه یې جانیه
زما زړه څومره خوږیږي.

مستان ټوله دنیا چاڼ کړه
یو همدرد یې پیدا نه کړو

چې غمونه ترینه واخلي
داسې څوک نه پیدا کیږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

تمغهٔ امتیاز
دِ مبارک شه

خپل خاوند عبدالله جان بڼ مغموم ته د تمغهٔ امتیاز په اخستو
د عقیدت پېرزوینې ——— (ممتاز)

اے د لوړ همت انسانه
ستا همت ته مې سلام دے

اے په هر څه مهربانه
ستا عظمت ته مې سلام دے

ته په کلي په وطن کښې
چې په ښهٔ نامه یادېږې

کهٔ دې دور کهٔ دې تربور دے
تهٔ د هر چا پکار ېږې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته دکومې خاورې جوړې
تا کښې کبر غرور نشته

په دښتیا چې فرښته ئې
ستا کتو کښې ضرر نشته

چې هر ځائے کښې ته نن یادشوې
په تا فضل د اللّٰه دے

مبارک شه سلامت شه
دا آواز له هرې خوا دے

زۀ غازي، شعیب ته ګورم
خوشحالي نه په خندا دي

چې ضیاء مې هم کوسل شو
نعمتونه د الله دي

غازي، شعیب، ضیاء د زامنو نومونه دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکر اوباسمه ډېر زه
خدائے تعالیٰ ته په سجده شم

ټول غمونه راسته هېر شی
په الله الله اخته شم

خوشحالی دې خدائے نصیب کړه
اے زما د ژوند ملګریه

مبارک شه مبارک شه
د ممتاز د سر ټیکرئیه

خوېندو وروڼو او بچوته
دا اعزاز دې مبارک شه

ته لائق د دې اعزاز وې
دا امتیاز دې مبارک شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

45

نه به د باران نه د ږلۍ نه د سېلۍ قیصې
ما ته به ته نکړې اې اشنا د بې وسۍ قیصې

زه به ستا خبرو ته بېګاه صبا غوږ غوږ شمه
ته که پکښې نه کوې آشنا چرې پردۍ قیصې

ما سره خو شپه ورځې داغم دې اې لالیه چې
هسې نه څوک اوکړي ستا زما د اشنایۍ قیصې

یو ځلې به موږ که هغه تېر وختونه بیا راشي
او به کړو یو بل ته د ځوانۍ او د مستۍ قیصې

مینه خو سور اور دے سرې لمبې دي زه يې اوسومه
ما سره خو نشته د خندا او خوشحالۍ قیصې

نن که چرې ژوند وه د هغه وعده رښتیا شوله
او به کړي ممتاز ته خو د مینې پخوانۍ قیصې

★ ★ ★

(c) ketabton.com: The Digital Library

46

خپل قسمت نه خبر نهٔ وُم
چې به داسې خراب هم وي

چې آشنا به جُدا کیږي
ژوند به داسې عذاب هم وي

کهٔ پهٔ لنډو لارو لاړ شې
نو منزل تهٔ نهٔ رسېږې

د پښتو ټولو پهٔ لار کښې
لختي هم وي اعراب هم وي

ستا تدبیر به کار او نهٔ کړي
د تقدیر مالک خو هم شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تنـدی ذکرښو ځان لـه
یو جوړ شوی کتاب هم وي

دخدای ورکـړه بې بهـا ده
ممتاز شک پکښې او نهٔ کړې

د غریب عـاجـز نـادار ده
پهٔ تنـدی کښې محراب هم وي

توکل پهٔ اللهٔ اوکـړه
دا روان شـه د زړهٔ سـره

پهٔ دې ستکو تورو شپو کښې
ځلید ونکی مهتاب هم وي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

قسمت

> هغه پېغله چې ډېره موده دیؤ په نامه ناسته وه - او بیا
> بل ته ورترغاړه کړې شوه -   (ممتاز)

ستا په نامه ناسته اوس دبل شومه
زهٔ لکه ګوډی د اول بدل شومه

اُوس وُزه قسمت دلوبو اُوسوزه
څنګه رنګ په رنګ خاورې خجل شومه

زهٔ پتهٔ لوګے پتهٔ لمبه شومه
زهٔ چې د نصیب په اورجل بل شومه

تخت او بخت څو دواړه د خدائے لاکښتې دي
ستړے د دې ژوند د سخت مزل شومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره یوه وَرز د بېلې سخته وي
پاڼې پاڼې زړۀ لکه د ګل شومه

ګرځم په خیالونو په سوچونو کښې
څنګه ناخبره زۀ د بل شومه

کرښې د قسمت ممتاز ورانیږي نه
شومه زۀ وادۀ خو په کوم چل شومه

—★★★—

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیالونه وسوسې

يم په کومه هوا مسته
زړه په کوم خيال کښې روانه

د دنيا په دې بازار کښې
نا خبره د خپل ځانه

ما وې چې تل ځواني به وي
په رنګ رنګ خوشالي به وي

نه به غم نه به فرياد وي
هر يو کس به په زړه ښاد وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور پلار به وي خپلوان به وي
خواږه شکلي دوستان به وي

هم به کور هم به مالت وي
ډېر به مینه محبت وي

خو چې رو رو وخت تیرېږي
نو غمونه مې ډېرېږي

نه مې پلار او نه مې مور شته
نه مې ورور شته نه مې خور شته

خوښۍ دې روڼه مې جدا دي
هغوی ټول د بل بل چا دي

تصوّر کښې مې ګرځېږي
د بابا کور مې یادېږي

په خوبونو کښې مې راشي
په ژړا مې شپه سبا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې نه پس به څه رنها شي
دې نه پس به څه ښکلا شي

اوس دَ مرګ راسره غم دے
اوس مې خدايګو عمر کم دے

مستان خدائے دې عفه اوکړي
اوس خو هر وخت دا دُعا کوم

———★———

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

تاله به لالیه په یمو درشم
تاله به په غنو په اغزو درشم

ته د اختر میاشت ئې ښکلې ئې ته
ستا کتو له زه به په ښکلو درشم

ماته پخوانۍ خبرې مه یادو
زه به هم بیا جانانه په ګیلو درشم

ستا خفګان چې یاد کړمه پښیمانه شم
زه به اوس لالیه په جرګو درشم

ځان به په پړونې کښې راپټ کړمه
زه به دې دیدن له په پړدو درشم

تاسره ممتاز چې وعده کړې ده
تاله به د غنو په چپو درشم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کور دَ بیلتون خورشه دائ څهٔ اوکړهٔ
اوس مې د ے دنیا کښې زړهٔ لګیږي نه

زهٔ دې پهٔ دیدن پسې رنځوره شوم
ستا د راتلو لاره چې لنډیږي نه

راشه دا ختر ورځ به رنګینه شي
بې لهٔ تا نه زړهٔ مې خوشحالیږي نه

ماله چې راځې نو پهٔ رڼا راشه
تکو تورو شپو کښې دیدن کیږي نه

ما پهٔ ګودر ه ک منګے بیا کېښودو
ستا د شملې وَل راته ښکاریږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا زما خبرې دې اورې راوړې
ویمه چې رباړ دې حصاریږي نه

زهٔ به دا ګیله درته بل وخت اوکړم
خدائیګو پهٔ کیلو څوک خوشحالیږي نه

ماسم د مابنامه اُوربل خور کړلو
راشه پهٔ تیارهٔ کښې څوک ښکاریږي نه

کله وې درځم او کله نهٔ درځم
بنهٔ شوه چې مستار لېونی کیږي نه

***

دَ ګلو لښته

په لاره چې ټوله رپېږي کنه
پېغله یواځې ده وېرېږي کنه

حیا نه ځکې سترګې ښنه او چټې
مزکې ته ګوري چې شرمېږي کنه

د تور اوربل ګلان یې پټ کړه دو رو
د روڼو خور ده بدنامېږي کنه

په سینو لېچو یې بنګړي مزه کړه
دَ ګلو لښته ده ماتېږي کنه

پړونې یې تاو کړو له ځان نه ممتان
کلۍ ده پاسنو کښې پټېږي کنه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته نو په سترګو اشارو خبرې مکوه
ماته د چا مخکښې د ګيلو خبرې مکوه

هر څه چې ته وايې راته اووايه په ډاګه نن
بيا راته په لارو په کوڅو خبرې مکوه

ستا زما د روزګار د ځان په دې باندې لږ پرې کړه ته
ما سره د خلقو د جرګو خبرې مکوه

اووايه په ډاګه نن چې هر څه ستا په زړه کښې دي
بيا د بوسو لاندې د اوبو خبرې مکوه

ژوند خو زما خپل دے په نيمه باندې به ختم شي
ماته د دعا او د خېرو خبرې مکوه

زه د ممتاز مخکښې په شپو شپو ژړلے شم
ماته د سلګو د اسوېلو خبرې مکوه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دور

دا زما دسترګو تور دے
دا زما د اوښو زوږ دے

پهٔ آباد د بابا کور دے دا زما د مینې دور دے
ما به غېږ کښې لوبولو، ما به هر ځائے ګرځولو

دا زما د زړهٔ ټکور دے
دا زما د مینې دور دے

چرته دے خوشحالېدلو، ما به هلته رسولو
پهٔ دنیا کې د مور کور دے، دا زما د مینې دور دے

دے چې لوئ شولو عاقل شو
نو زما حق کښې جاهل شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس زمانه ئې زړه تور دے
دا زما د مینې دور دے

زما هم ترې زړه خفه شو د کلي نه پس کیله شو
چې بې وجې دے مرور دے، دا زما د مینې دور دے

دور د خور لوېه اسره وي
خپل تېر کښې په داده وي

په اباد د بابا کور دے
دا زما د مینې دور دے

چې په یو غېږ کښې لوئې شوي
هغه کله جدا شوي

د شېطان هسې مخ تور دے
دا زما د مینې دور دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړهٔ مې دے د غوښې ټُـهٔ د کاڼي نه خوجوړ نهٔ دے
ستا غمونو دل کړو اے لالیه نور د زور نهٔ دے

تهٔ خو زما ژوند یې زما زړهٔ یې زما مینه یې
څهٔ وائې زړګیه زړهٔ مې تا نر خدائیګو تور نهٔ دے

کله چې مې یاد شې تړ مې اوښکې مې لهٔ سترګو څې
ما به پهٔ دې پوې کړې ستا پهٔ مینه کښې خواوړ نهٔ دے

تهٔ چې چرته خوښ یې زهٔ به عمر تېر وم هلته
زهٔ به ستا رضا کړم جانه دې کښې څهٔ پېغور نهٔ دے

تهٔ چې د ممتاز سره د ټول عمر لوظونه کړې
دا دنیا فاني ده دلته ټول عمر له کور نهٔ دے

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د مینې د دریو ښکلو په قلا کښې یمه ناسته
شپه ورځ پکښې تیرومه د پردې خو نه یمه خلاصه

د آسمان ستورو ته ګورم، ستا په کټ به دوی پرقینږي
جانان څومره بختور دي، درته ګوري بې وسواسه

ته چې کوم وطن کښې اوسې زما زړه به تا سره وي
ژوند مې تا سره تېر لې ستا زما مینه ده راسته

ما د زړه کچکول کښې ایښې ستا د مینې خېراتونه
بنه ګرزان په زما کینږي که یم ناسته که هم ملاسته

په سینه باندې به درشم ستا مقام که را معلوم شو
د ممتاز دومره همت شته هسې نه چې ده ناراسته

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اختر ورځ

دا چې دې خُلې اختر وه څومره ښه وه
چې راغلې مې دلبر وه څومره ښه وه

ما د ژوند خوانۍ په واړه قربان کړې
شپه شوقدر ورځ اختر وه څومره ښه وه

مسافر اشنا چې راغلو زهٔ د اوړه وم
که به کور کړ به پهر وه څومره ښه وه

ما په لېو به منګې راډکولو
دے چې ناست به په ګودر وه څومره ښه وه

د ممتاز لاس به یې نیولے وه په مینه
څومره ښکلے مازیګر وه څومره ښه وه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مینه مې پکار ده نور مې هېڅ نهٔ دي پکار
دنیا دې ستا نصیب شي زما نشته په څهٔ کار

بېګاه مې د آسمان ستوري په چپه خوله شمېرل
مطلب مې بل څهٔ نهٔ وُ ومه ستا په انتظار

هر څهٔ رقیب وائي زهٔ له تا کله صبرېږم
بس تهٔ مې د زړهٔ سر ئې نور په چا نهٔ کړم اتبار

د مینې په یا غنچه کېنې مې یو ګل په تخینه کړے
ابدم به ځاپه اوربل کېنې یا جوړوم به ترینه هار

ستا مینې ممتاز خیل ړوند باندې ستوما نهٔ کړه
یو تهٔ زما پکار ئې نور مې هېڅ نهٔ دي پکار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د آسمان لمنې سرې شوې
د ماښام تېږې خورېږي

ستا په طمعه یمه ناسته
شپه به څه رنګې تېرېږي

د راتلو تکل دې وکړه
چې وعده دې هېره نه شي

بې له تا دَ زړګي سره
په ما خدایګو څه چل کېږي

د سحر نه تر ماښامه
زما دغه بس یو غم وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې نه چې لوظه نهٔ شي
ستا اقرار دروغ ښکاريږي

دممتاز به څومره ژوند وي
چې ستا نور انتظار وکړي

بس روس خپل وطن ته راشه
ذړهٔ مې تا پسې شوکيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر څه به تېرېږي - د نېک نوا کمې دې نه وي
چې ذره دې پرې رغېږي - د آشنا کمې دې نه وي

دا کور دې اے جانیه - تل په تا باندې آباد وي
چې ته پکښې کوځېږې - د دنیا کمې دې نه وي

باغونه سره ګلونه دې همېش تربوتازه وي
بلبل دې په چغار وي - د بورا کمې دې نه وي

دا ستوري د آسمان دې همېشه داسې پرقېږي
باران دې د رحمت وي - د برېښنا کمې دې نه وي

ما ته پرېږده یوازې اندېښنې را نه چاپېر شي
هرڅو که خالق دې ور وي - خو بس ستا کمې دې نه وي

ممتاز دنېښتې مېرمن - پروڼې بدنام مه شه
که ځوانه که زړه وي - د حیا کمې دې نه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وارخطا وارخطا ګرځم
سودائي شوم نه پوهېږم

ته په کومه دره لاړې
زه په تا پسې ګرځېږم

ما په دې خبره پوې کړه
د الفت انجام به داوي

مينه اور دے سور انګار دے
زه شپه ورځ پکښې سوزېږم

وُم ګلونو ته په طمعه
د چمن مې ابياري کړه

ګل زما نصيب کښې نشته
زه په دې باندې پوهېږم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل خپلوان

را ځئ خپلو خپلوانو چې نن ډېره مينه اوکړو
مرګ څو راروان دے ارمانونه به بيا اوکړو

چې ژړا اوږه په يو بل پسې بيا روستو توبه څه
په ژوند به تول يو ځائے شو ديدنونه به ښه اوکړو

هغه ورانې مسئلې او قصې به کړو راسمې
چې موږ په يو ځائے کېږو لږ سوچونه به په اوکړو

منم چې څو ګيلې به مو وې زړونو کښې يو بل ته
يو ځل چې مخامخ شو نو کارونه به تول ښه کړو

د استاد زړه خبر چې زما د پاره مرګ وه
زما پوهے ګيله ده نو رجنګونه به په نه کړو

را ځئ چې بيا يو ځاے شو ديو بل سره په مينه
ګيلې مانې به نهٔ کړو حوصلې به ډېرې اوکړو

د ملک او قام د پاره د ښېګړې کار په کار دے
چې ياد شو په دنياکښې تل بيں ونه به ډېر اوکړو

ممتاز د پخوانو خلقو به څنګه ښهٔ متل وهٔ
روبهٔ په ډانګ بيليږي نه ، نعره به دغه اوکړو

لوپټه

ته چې په سر لوپټه واچې ډېره ښه ښکارېږې
پښتنې پېغلې د حیا یوه نمونه ښکارېږې

د بنګړو ډک لاس چې اوچت کړې سر دې پټ کړې ګلې
الله ګواه دے ماته سمه فرښته ښکارېږې

د پلار په مخکښې چې ګرځېږې لکه حوره چې یې
چې سر دې پټ وي دَ ورځوا کښې ګلدسته ښکارېږې

دا لوپټه خو ستا د سر ده څه له ګورې ورته
په سر یې واچوه چې ښه پټه په پرده ښکارېږې

شرم حیا دې ستا په څټه کښې اخلې وې بس
په دې خویونو به هر چا ته ته درنه ښکارېږې

په سر دې واچوه لوپټه ځان پکښې پټ کړه ګلې
ممتاز درزا رشه ګوره څومره خو ښته ښکارېږې

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

خط

ما ته دې په خط کښې خدائے خبر چې څه لیکلي دي
هیڅ پرې نه پوهېږم چې دې څه راته ویلي دي

که دا دې وي لیکلي چې ما پسې ژړېږه مه
دا خوشې خبرې خو ما ډېرې اورېدلې دي

ستا نصیحتونه زه پلو پورې ټول اوړم
ته چې راپه یاد شي ټول مې هغه وخت شیندلي دي

خپل وطن ته راشه د جوارو ډوډۍ ډېره ده
ولې دې جانیه کړې بل ځائے اړولي دي

دا د ځوانۍ شپې ورځې به هیچرې بیا رانشي
تا پسې ممتاز ډېر په سلګو ژړلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند جونګړه کښې ویرېږمه زه
دا بې له تا وار خطا کېږمه زه

د هر ارمان ګرېوان شلیدلے وینم
که په محل کښې هم اوسېږمه زه

ماته جوړه جوړه غمونه ښکاري
تا نه چې کله جدا کېږمه زه

د قدردانو قدر دلته نشته
داسې وطن کښې حصارېږمه زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بلبلانو جالې مهٔ ورانــوئ
پهٔ دې ګلانو خفه کېږمه زهٔ

لالیه ماله ناګهانه راشه
پهٔ انتظار کښې دې کړېږمه زهٔ

پهٔ ممتان هغه وخت قیامت وي جانه
تا نه چې څهٔ وخت جدا کېږمه زهٔ

~ ★★★ ~

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د زړهٔ په آئینه کښې شتهٔ ئې
د ژوند کتاب هرې صفحه کښې شتهٔ ئې

دا بې لتا خو ځان نیمګړې ګڼم
زما د ژوند هرې لمحه کښې شتهٔ ئې

بغیر لتا به ژوندون څنګه تیروم
زما د زړهٔ هرې حصّه کښې شتهٔ ئې

زما د مینې امتحان اخلې شتهٔ
زما د ژوند هرې قیصه کښې شتهٔ ئې

ممتاز دې اوس د زړهٔ پردو کښې پټه
چې د رقیبانو نه پرده کښې شتهٔ ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنې خلق

کینه ور دي ذوَر ور دي ځنې خلق
ډېر په کبر په غرور دي ځنې خلق

چې په وینو د انسان هم نهٔ مړېږي
په دنیا کښې ځناور دي ځنې خلق

چې دنیا څوک د عقبیٰ د سره زار کړي
ګوره څومره بختور دي ځنې خلق

چې بېګاه سبا د خدائے یاد کښې مشغول وي
خدائیګو هرچانه بهتر دي ځنې خلق

ممتاز نن ورشه پخپله ئې پخلا کړه
چې لهٔ تانه مرَوَر دي ځنې خلق

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

شته په سپرلي کښې ډېر ګلونه شته دے
خو ما د پاره ډېر غمونه شته دے

سپينې سپوږمۍ ځکه ميګے جوړې
ستا په زړګي کښې هم داغونه شته دے

د خپل اوربل د اپېچ وخم چې ګورم
د ومره قسمت کښې زما ولونه شته دے

ډېر څوک دي وښه خودې اوکړه جانه
لا د ممتاز زړۀ کښې شکونه شته دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته چې پکښې نه یې اشنا زه په خلقو څه کوم
سترګې مې ړندې شه زه په دغو سترګو څه کوم

ټوله شپه په طمعه یم سحر کښې سترګې پټې کړم
راشې راله خوب کښې زه په دغه راتلو څه کوم

زړه نه زړه ته لاروي ټول عالم راته هم داوايي
تا په لار کښې پرېښوم زه د زړه په لارو څه کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور

په فکرونو او سوچونو کښې

اے زما لخت جګره
اے زما د زړګي سره

اے زما د سترګو توره
اے زما د زړه ټکوره

چې ته نه وے پیدا شوے
په نامه وې تش یاد شوے

زه به ستا ومه په طمعه
خلاصه ومه له هر غمه

په خیال کښې په سوچونو کښې
ستا خاکه مې جوړوله

بس د مینې یو دنیا مې
په نظر کښې جوړوله

تصور کښې مې لویو لے
په څنګل به مې ګرځولے

په سختو او تکلیفو نو
راغلې ته په خپل وختونو

ستا خندا زما د پاره
بهارونه غوړېدل وو

ستا ژړا زما د پاره
کائینات سنکوړېدل وو

ستا په سترګو به پوهېدمه
په هر څوئ دې رسېدمه

ستا زما ترمنځه ګله
څۀ عجیبه شان رشته وه

د فکرونو او سوچونو
یو عجیبه سلسله وه

چې چې وخته او وۀ نۀ شې
چرته اوږے پاتې نۀ شې

هسې نۀ وې خوب درغلے
چرته کښته ئې لوېدلے

څو چې لوے شوې د زړۀ سر
زۀ دې فکر کړم او تړۀ

هسې نه بهرته لاړ شې
څۀ ضرر درته پېښ نۀ شي

زما زړۀ کښې وسوسې وې
زما دغه اندېښنې وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کنې ته روس ښه عاقل یې
هسې نه چې نا قابل يې

خو په سينه بڼ ډېره زوئ هم
مور ته هسې ماشوم ښکارې

زویه خدای دې نګهبان شه
هر مشکل دې تل آسان شه

چې مور مړه شي بچې پوئ شي
چې دنیا کښې بې اسرې شي

بیا د مور قبر ته ځاړې
شپه او ورځ بیا داسې وائي

مورې تا پسې خفه یم
په دنيا يو ازځې زه یم

خو مور روس دنیانه لاړه
را به نه شي بیا دوباره

ممتاز روس به خفګان څه کړې
په تېر وخت به ارمان څه کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بڼو د نښتر دَپاسه
بوج دا ښکو مې درنيږي

زهٔ د ځان نه خبرنهٔ يم
سترګې اوښکې مې څڅيږي

ستا دَ يو ترخې خبرې
زور مې دومره زړهٔ له ورشي

لکه څوک دغر دَ سرنه
چې پهٔ زمکه راغورزيږي

د بنګړو شرنګار مې اوري
د سلګو مې خبرنهٔ شو

زما ساده جانان چې
پهٔ کوم جهان کښې اوسيږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

82

نن د باران شېبه اوښ ده شوه جوړې
د اوښکو لار په مخ خوره شوه جوړې

د توده اوښکو زور کمیږي رو رو
دَ اُمیدونو شمع مړه شوه جوړې

نن به ورځم د یو تپوس دپاره
د محبت لاره کږه شوه جوړې

ویم چې د سینې په چپو ځان لاهو کړم
ښکاري نصیب کښې مې تیاره شوه جوړې

ممتاز په هر چا ډېر اِتبار کولو
ځکه نو هر ځوانه خفه شوه جوړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښهٔ اخلاق

لارې او کوڅې دربانده ې ښې ښکارې
ته چې مشر کشر ته سلام کوې

نهٔ دې پهٔ دولت او نهٔ عزت کم شي
ته چې پهٔ خوږه ژوله خوږ کلام کوې

ګرځې تهٔ پهٔ مزکه خو آسمان ې ته
ته چې د پردي خپل احترام کوې

ته به د هر چا زړهٔ کښې اوسېږې تل
ته چې ښهٔ خصلت پهٔ هر مقام کوې

زهٔ ممتاز له تا نه خفه کېږم نه
ته خو نصیحت ما ته مدام کوې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ليمو باندې راوورې
په ننګو اوښکې څورې شي

په ګړېوانڼ باران باران شي
په خوله کښې مې راتوې شي

د زړګي په غم بنادې کښې
ددې سترګو پوره لاس وي

کله خاندې به بې واره
په ژړا به کله سرې شي

دا نمکيني اوښکې ګودم
ترمې ترمې راته ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما د زړهٔ غم پټ دے ساتلے
دوئ به څهٔ تودې تودې شي

زهٔ خو هر چا سته دا وایم
زما هیڅ غمونه نشته

نو بیا زړهٔ مې داسې وايي
اندرون ذرې ذرې شي

چې د زړهٔ په رنځ اخته شوم
نو زهٔ پوهٔ شوم چې څهٔ چل دے

ممتاز اوس په دغه لوئ شوم
چې مې هر چا نه کیسلي شي

—★★★—

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګیله دې په سر سترګو، دې ګیلې سره به ګورو
نن راشه د زړهٔ سره دې قصې سره به ګورو

راځه د رقیبانو په سر، توري خاورې واړوه
راشه زما خواله، دې ښتنې سره به ګورو

زما او ستا ترمنځه، د رقیب هیڅ وڅه کار نشته
خیر دے اے جانیه دې لانجې سره به ګورو

ماته د بیلتون د تورو شپو خبرې مه کوه
اوس خو رڼا ورځ ده د تیرې سره به ګورو

خیال کښې مې د ورځې، او د شپې مې په خوبونو کښې
ممتاز در نه لوګے شه ستا وعدې سره به ګورو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مینه لا لیه دروغژنه شوه
لا د محبت راته اغزنه شوه

څومره په اخلاص پاندې درغلی وم
هره یو خبره ستا شکمنه شوه

تا پکښې ګروون د فریب وکړلو
څومره پاکه مینه وه خیرنه شوه

نه زما زاري نه مې منت منې
مینه دې لا لیه کبرژنه شوه

ته څو په قدم قدم بې لوظه شوې
ځکه څو ممتاز دومره غمژنه شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لُور

مسته مسته ګرځې جونې وایه په کوم خیال یې ته
خاندې خوشحالیږې، د بابا دکور مشال یې ته

ته چې شوې پیدا نو هغه ورځ نه د بل چا وې ته
ته ښائسته کونتره یې، ناسته په د بوال یې ته

ستا طلبګاران خوجو نې، هر ځای ستا په طمعه دی
ځان نه خبرنه یې چې راګیره په کوم جال یې ته

ته د مور ملګرې د بابا د سترګو تور یې ته
ته د سپوږمۍ خور یې او پوره په خپل جمال یې ته

تا د بابا کور په خپل هنر ښائیسته کړلو
څوک دي خوش قسمته چې د چا راوتې فال یې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

تهٔ غیرت د دونو د بابا دسرشمله یې تهٔ
چرې سپکه مهٔ شې پهٔ دښتیا قیمتي لال یې تهٔ

تهٔ د پردی کور یې مور دې هر وخت پریشانه وی
تهٔ کهٔ پهٔ کور یې یا ولاړه په دیوال یې تهٔ

څهٔ اوکړمه لورې دا د خدائے او رســــول لاره ده
خدائے دې جدا مکړه خو جدا رانه فی الحـال یې تهٔ

تهٔ به شې واده زهٔ به دې کور کښې سودائی شمه
کرحم به تول کور کښې چې به لورې پهٔ خپل حال یې تهٔ

تخت خو به زهٔ درکړمه خو بخت دې درله خدائے درکړی
شپه او ورځ یې خدائے ته ممتاز دغه یو سوال دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپې دَ انتظار

غمه نيمه شپه وه هر طرف چپه چپيا وه
دَ سمې ابادۍ نه جوړه شوې يو بېديا وه

وعده ئې وه د راتلو ځکه زۀ وم په انتظار
يو زۀ ومه پرېشانه يو زړګے دَ ما په درزار

ځان سره نکيا وَم هم کړل هم مې ديبل
ستورې په خندا وو خندېدل او مښېدل

دېره اوږده شپه وه په هيڅ رنګ نه تېرېدله
يوه يوه لمحه لکه د کال به تېرېدله

زړګے مې په درزا شو خۀ کشا مې واورېدله
ما وې جوړې هغه دے خوښو وه زغلېدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناځایه څوک دیوه په لاس زما په لور راتللو
خدایګو چې څوک نه دو اورکې وه الوتلو

پرېوتمه کټ کښې څه چې ځانته غوندې ومه
زه ئې بې لوظه باندې حیرانه غوندې ومه

سترګو کښې مې خوب وه خو زړګې وه نا قرار
حیرانه وم چې څنګه به زړګې شي په قرار

په دې کښې مې نظر شو ستوري داسې پرقېدل
ورې ورې دیوې وې چې آسمان کښې بلېدل

سپوږمۍ مې تر نظر شوه پټه پټه خندېدله
ماته به ئې کتل نږدې نږدې به مسېدله

بې شمېره واړه ستوري ګېرچاپېر ترې تاوېدل
په شمعې دپتنګ غوندې ددې نه زارېدل

دنیا دسپوږمۍ کاردے لکه شمعه بلېدله
ما ورته کاته او خدایګو چې دا مسېدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما وې چې اے سپوږمۍ زما آشنا نه څهٔ خبر يې
اے ښکلې سپوږمۍ د بې وفا نه څهٔ خبر يې

سره شوه په خندا او راته شوه دا سې ګويا نه
واوره د جفا او د وفا قصّه لهٔ ما سته

زهٔ هم په زړګي کښې ستا په رنګې يو ارمان لرم
زهٔ هم يو آرزو او تمنّا د تا په شان لرم

ستا کهٔ په زړګوټي مسيدلي پرهرونه دي
زما هم دا دې زړهٔ باندې يو څو سوي داغونه دي

ماهم د وصال په طمعه غرونه نړولي دي
ماهم انتظار کښې ډېر عمرونه اړولي دي

ماهم په دې لار کښې ډېرې ښې شوګيرې کړې دي
ما خو دې نه سختې سختې هم لا تېرې کړې دي

ما د چا د پاره مُسېدل هم ازده کړي دي
ما د چا د پاره خندېدل هم ازده کړي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زهٔ ترې خفه شوې مروره ترېنه تللې یم
دې دنیا نه لرې ډېره بره ترېنه تللې یم

چې زړهٔ مې صبر نهٔ شو آخر بیا ورله راغلې یم
اېنې ماته ګورې دا دې بیا ورله راغلې یم

نوبت یې دراتلو نهٔ دے نو نهٔ راځې آشنا
خدائیګو چې ددې نه پس به څهٔ راځې آشنا

اے ممتاز اوده شه ټول فکرونه ستا عبث دي
مهٔ ژړا توره غم دې دا غمونه دې هم بس دي

پهٔ دې کښې یو نږے غوندې چېه دهوا راغله
سترګې مې شوې پټې پرکالې رابانډې راغله

او زهٔ چې شوم اوده نو دغمونو نه شوم خلاصه
ډېره ؤمه سترې دفکرونو نه شوم خلاصه

سحر چې شوم راویښه لوستومانړ غوندې ؤمه
دے خپل سوې قسمت ته زهٔ حېرانتر غوندې ؤمه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

ته چې جدا زما نه کرځې دا به څه شي
جانانه بنه به نه شي که زه درنه خفه شوم

زما د دوارو سترګو توره
دا بې له تا یمه شمکوره

ستا په لیدو مې د زړه کلیه خوره شي
جانانه بنه به نشي که زه درنه خفه شوم

ما وه ژوندون تا سره تړلے
اوس رانه کرځې جدا وے

ستا په جفا باندې مې ډېر زړګے خفه شي
جانانه بنه به نشي که زه درنه خفه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ژوند خو بیا نهٔ راځي جانه
ولې جدا کړې زمانه

چې مونږ جدا یو د غماز زړګے به ښهٔ شي
جانانه ښهٔ به نشي که زهٔ درنه خفه شوم

ما ته د زړهٔ په لار نژدې شه
غم مې شي لرې په دې پوهٔ شه

ته ماله راشه چې داغیار غماز کچه شي
جانانه ښهٔ به نشي که زهٔ درنه خفه شوم

مستان په دغه نهٔ پوهیږي
جانه ګیله دې په خندا کیږي

د مینې لار هسې نه نیمه لار کښې دوه شي
جانانه ښهٔ به نشي که زهٔ درنه خفه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

جانانه کله به راځې زړهٔ مې ژړېږي
بې تا ، نهٔ قلاريږي لاليه کورته راشه

پهٔ ژړا ژاړم سود مې نهٔ شي
بېلتون مې اوَلي پهٔ زړهٔ غشي

دا بې لتا مې جانانه زړهٔ کله صبرېږي
بې تا نهٔ قرارېږي لاليه کورته راشه

ستا جدايي ده ډېره ګرانه
دنيا پهٔ ما بانډې ده ورانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه باران غونډې مې اوښکې راڅڅېږي
بې تا نه قلارېږي لالیه کور ته راشه

ستا د راتلو به څه حاجت شي
د جنازې کټ مې چې اوچت شي

مړې بیا کله په ژړا راژوندې کېږي
بې تا نه قلارېږي لالیه کور ته راشه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فریاد

زهٔ به څهٔ درته بیان کړم
حقیقت به درعیان کړم

ژوند مې څهٔ رنګې تیرېږي
بس یو ټپه دے کمیږي

کله کله فکر اوکړم
خپل ژوندون ته نظر اوکړم

ما شوره ده چې تاوېږي
بس یو ټپه دے کمېږي

هر یو کس په دې دنیا کښې
ژوند تیری په دې سودا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې به هر څهٔ زما کیږي
بس یو پښتې دے کمیږي

پهٔ چا ښهٔ وختونه راشي
هم ټول غمونه ترې په شاشي

پهٔ هر څهٔ الله پوهیږي
بس یو پښتې دے کمیږي

ممتاز دغه بس یو کار که .
غم د هر چا په ځان بار که

خدائے پهٔ دغه خوشحالیږي
بس یو پښتې دے کمیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاهین

د خپل زوئ کرنل ضیاء (جټ پائلټ) دے ډاډګیرنه

اے د شاهین بچیه، اے د همت زویه
اے په رشتیا پښتونه، اے د غیرت زویه

اے د جذبې خاونده، اے د هوا زمریه
د ارادې خاونده، اے د فضا زمریه

ستا اراده پخه ده، ستا اراده منمه
ده د جذبې نه ډکه، دا ستا جذبه منمه

اے د شاهین بچیه، د شجاعت تکړې
اے د طاقت نه ډکه، اے د طاقت تکړې

اے د فضا زلمیه تهٔ د سیلۍ نه تیز یې
اے د تیزۍ نه ډکه ته د تیزۍ نه تیز یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اې د رفتار شاهينه ، دا ستا رفتار منمه
اې پۀ رښتيا ښکاري ، زۀ دې دا ښکار منمه

قائله ستا د پنجې ، دا ستا پنجه منمه
نۀ چې خطا دې شوه ، دا ستا شوغه منمه

قائله ستا د جرأت ، دا ستا جرأت منمه
اې د شاهين بچيه ، ستا شجاعت منمه

زړۀ دې غيرت منمه ، خو دا تۀ ناست څۀ له يې
دا غلې پلې غوندې ، داسې ناراست څۀ له يې

ځان دې غونډ کړے ولې ، دا تۀ مدهوش ولې يې
زما تور زړۀ نه زويه ، داسې خاموش ولې يې

جوړ پۀ ارام باندې ، تۀ عادت شوے يې کنې
پۀ دېر ناکام باندې ، تۀ عادت شوے يې کنې

اوس خو د پښو کښې هغه ، زړۀ تسمه نشته دے
اوس دې پۀ سترګو باندې ، هغه پرده نشته دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس الوتلے شې ته، بره ختلے شې ته
پاس د هوا له پردو، لر بر وتلے شې ته

اوس ته آزادۍ شړه، اوس ته خندا کولے شې
پاس د فضا په سینه، ته مشغولا کولے شې

چې څه دې زړه غواړي، هر څه آزاد کولے شې
خو که خپل ځان باندې، څه اعتماد کولے شې

پاسه یقین اوکړه ته، وزر نه کار واخله
د پاس فضا اووینه، نظر نه کار واخله

اے د فضا بنکارې، لاندې ټکړو ته ګورې؟
اے د شاهین بچیه، پاسې تیکو ته ګورې

ته څه تپوس خونه یې، ستا نوم شاهین دے ګورې
دا د شاهین د پاره، د پرلوۍ توهین دے ګورې

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

یادونه اُمیدونه

اے د مکې زمکې بیا را یاده شوې
بیا زما په سترګو کښې آیاده شوې

نن دَ خدائے دکور نه ځان لوګے کړه ته
تاوُسه ترې راتاوُسه چې نایابه شې

دا ساعت چې تېر شي بیا به رانهٔ شي
خلاصه به د غم نه فریاده شې

زهٔ د زړهٔ په سترګو کعبه وینمه
ولې زما سترګو ته حیرانه شوې

دا ارمان د هر مومن په زړهٔ کښې دے
ته د ممتاز جوړ اوس ویخه له خوایه شوې

★

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتون

زه د پښتون لور د پښتون خور د پښتون مور يمه
ځکه د پښتونه پښتنه د پښتون کور يمه
زه د مينې ښکله خو د دښمن دپاره اور يمه
زه يم پښتنه لوګې له پښتون دور يمه

دا زما پښتون رو کې خو هر چا پېژندلے دے
دا چې د غيرت غرته دے ټول عمر ختلے دے
دا چې په پښتو کښې ټومره بره رسيدلے دے
دا چې په عزت باندې هر کور کښې زېږيدلے دے

دے چې اقرار اوکړي بيا تر کله دوستو کېږي نه
دے چې قدم واخلي نو بيا مخې خوځېږي نه
دے د همت توره ده په يو طرف چلېږي نه
دے همتي ځوان دے مصيبت نه نو وېرېږي نه

دے د زور وجود د خپلو متو لوئ طاقت کښي
دے د نور پړوني د آسمان نه هم اوچت کښي
دے د پردي د مور عزت د خپلې مور عزت کښي
دے د مور خدمت د مور د پښو لاندې جنت کښي

دے چې څهٔ وخت ځوان وي نو محفل به د جرګو وي دے
څهٔ وخت چې بوډا شي نو بیا مشر د جرګو وي دے
د حق سره منکر هم د خپلو د پردو وي دے
دے د اسې مخلص دے چې هر وخت د مشورو وي دے

سل کاره نه یې ښهٔ دي خو یو دا یې بد عادت دے
دَچا سره چې وران شي نو بیا دے لوئ مصیبت دے
نو بیا نهٔ بخلا کیږي پهٔ جرګو نهٔ پهٔ منت دے
هر څهٔ پهٔ سین لاهو کړي پهٔ یو دم پهٔ یو ساعت دے

دے پښتون روکي ته زهٔ بس دومره نصیحت کوم
صبر نه کار اخله روره زهٔ درته منت کوم
بیا به زهٔ قیصې دې پهٔ هر ځایَ د شجاعت کوم
زهٔ ممتاز بهٔ فخر روره ستا پهٔ شرافت کوم

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

نصیحت

ستا نیکي نهٔ ضائع کیږي
دا به هلته پکاریږي

څوک کهٔ دې باندې پوهیږي
دین دنیا به دې ښهٔ کیږي

نیت دې هر بنده ته ښه کړه
دا توبنه د ځان سره کړه

مرګ نه پس به هم یادیږي
دین دنیا به دې ښه کیږي

مرګ نه پس خو هر څهٔ تیر شي
څوک چې تور لحد کښې ګیر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به هلته کښې څهٔ کیږي
دین دنیا به دې ښهٔ کیږي

پهٔ دنیا کښې بس یو کار کړه
غم د هر چا پهٔ ځان بار کړه

خدائ پهٔ دغه خوشحالیږي
دین دنیا به دې ښهٔ کیږي

خدائ انسان دے پیدا کړے
او پهٔ دې ئې دے پوهٔ کړے

پهٔ نیکۍ خدائ خوشحالیږي
دین دنیا به دې ښهٔ کیږي

ممتاز هر چا سره ښهٔ کړه
دا توخه د عقبیٰ او کړه

دا به هلته پکار دیږي
دین دنیا به دې ښهٔ کیږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه چې پیدا شي فنا کیږي نه
ذره چې بندیوان شي آزادېږي نه

دا د غم تیرې څومره خورې شولې
اوښکې بلوم خو رڼا کېږي نه

اے داسمان ستورو په جرګه ورځم
یار مې مرور دے پخلا کېږي نه

څنګه دې ممتاز نه زړګے صبر کړو
نوک خو د اوري نه جدا کېږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاچې په سلګو سلګو کښې تېره کړه
مانه ځو دې خپله قصه هېره کړه

اوس ځو به خبرې هرځائے کيږي نو
تا د راز خبره چې برسېره کړه

دا ځو يو وړه غوندې خبره وه
تا هسې د لږې نه تن دوېره کړه

زهٔ درسره مينه په اخلاص کوٌم
تا مينه شکونو کښې راګېره کړه

ما وئيل په مرګ به جدا کيږو نه
تا ممتاز د ژوند په لار کښې هېڅ کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

دَ عشق سمندر کښې د مینې یو کشتۍ ده
موږ دواړه پکښې ناست یُو یو تیاره شپه سپوږمۍ ده

دا تن زما د پاره پرون نه دوږ بهشت دے
لالے مې څوا کښې ناست دے نرۍ نخه سیلۍ ده

دنیا نه نا خبره هرڅه نه بې خبره
نهٔ کلے نهٔ مالت شته نهٔ کور نهٔ حویلۍ

دګل خوشبوئ چې ورشي بوراله په چمن کښې
تاوېږي دګلانو تیارهٔ کهٔ تروږمۍ ده

خمار خمار موسم دے دَ مینې رنتها ده
آواز د لوې راشي څوږه ښکلې شپېلۍ ده

ممتاز غمونه ورک شو لالے مې را روان دے
وس خانده څوشحالېږه د غم ورو ستۍ سلګۍ ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د کبر انتها ده ته پوې نه ئې
دا قصه بېګا صبا ده ته پوې نه ئې

مال دولت خو د لاس خیرې دے ځاې پوې کړه
تا ترلې چې پرې ملا ده ته پوې نه ئې

محبت خو څوک په زور کولے نه شي
دا خبره د رضا ده ته پوې نه ئې

راز د مینې خلق پټ ساتي نادانه
ته په هر ځاے کښې ګلیا یې ته پوې نه ئې

د خپل زړه علاج دې او کړه ته پخپله
ممتاز ولې لاپروا ئې ته پوې نه ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چمن

زهٔ یو ورځ ګلشن ته لاړم
ماوے سیل دَ ګلو کړمه

د بورا په شان به زهٔ هم
هر یو ګل به ښکلومه

په چمن کښې ګرځېدمه
هر یو ګل ته ودرېدمه

ښین چمن رنګ ګلونه
زما زړهٔ وهل ټمو پونه

څو یو کس دَ ګلو څوا کښې
ګرځېدو په دې سودا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دا ټول چمن زما دے
په هر ګل مې زړهٔ شیدا دے

کله ګل شوګئ له بوټي
وي د کبل لګه ډکي

کله پا نې راشوګئ دے
هوا کښې الوزئ دے

په مستۍ د اسې روان دے
لېونے د بیابان دے

ناګهانه دا سې غبرګ شو
د مالي آواز برګ برګ شو

دا ته څهٔ رنګې بدبخت يې
ګل شوکے د هرې لخته

ما د زړهٔ وینې ورکوې
دا چمن مې اباد کړے

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چمن خو د هر چا دے
هسې نه یوازې ستا دے

د مالي په دې خبره
شوم خوشحاله د زړه سره

دا چمن زمونږ چمن دے
دا وطن ښکلے وطن دے

حفاظت به ئې کوو مونږ
هر آفت نه به ئې ساتو مونږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېله

دَ هغه تور سرې چې دَ چا دَ خاوند په قبر غوړېدلې
څهرې لا هغسې تازه دي

کېله څو خدايه نهٔ کړم
يو خبره هسې کومه

زهٔ څومره بد قسمته يم
چې به روښکې تل څڅومه

زما قسمت څو ښکاري
تورو شپو کښې دے ليکلے

دنيا څو نهٔ ښکارېږي
په تيارو کښې ژوند تېرومه

هر څو کهٔ زړهٔ دادهٔ کړم
چې په صبر به وخت تېر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غر نه روحت غم دے
دا به څنگه زه سر کومه

د ځان ژړا خو نه کړم
دې چوته خفه کېږم

ته صبر خدایه ورکړې
دوی به څنگه ګذرا کومه

ما دا طمعه کوله
خو شحالي به چرې راشي

روس څه روا یمه خدایه
چې د څه طمعه به کومه

شپه ورځ مې لوې خفګان دے
په حساب یې نه پوهېږم

د زړه زور مې رو به شي
نو ر طاقت به پیدا کومه

چاپېره ځان نه ګورم
په تیرو کېنې شو مه کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کومه ډوډه روځم
ځان به کوم خوا ته رسومه

ډېروتو مګرے لارو
تورو خاورو کښې روده شو

یواځې شومه پاتې
اوس به د غه ژړا کومه

ځان ته به نهٔ ګورم
ګله تا سره وعده کوم

د ستا پس ښنې یا غیچه بهٔ زهٔ
په صبر تازه کومه

د هر څهٔ تهٔ مالک ئې
خدایه تا ته مې دا سوال دے

بس تهٔ مې مدد روکړې
نور د هس طمعه نهٔ کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېګاه مې د آسمان ستورې په ڇپه خوله شمېرل
مطلب مې بل څه نهٔ وُ، ومه ستا په انتظار

رقیب دې هر څهٔ وائي زهٔ تا نه نهٔ صبرېږم
بس ته مې د زړهٔ سر ې نور په چا نهٔ کوم اعتبار

د مینې په بابا غنچه کېښې مې يو ګل په نخښه کړے
اېږدم به ئې په اور بل کښې يا جوړوم به ترې نه هار

(c) ketabton.com: The Digital Library

"زوې مور ته"

ستا د خوږې خولې نه زار شم مورې
ستا دعاګانو باندې بار شوم مورې

تا چې په څه خوارو لوئے کړے یم څه وېلے نشم
دا ستا احسان زه په دنیا کښې خلاصولے نه شم

زه چې پیدا شوم نو په هیڅ نه پوهېدمه مورې
داسې نادان وم چې به هسې ژړېدمه مورې

په څه خوارو او په محنت باندې دې لوئے کړمه زه
په اشارو او په خبرو دې بیا پوهے کړمه زه

ته به وې ویښه ولې زه دې اوده کولم مورې
په پستو لاسو به دې زه ورو ورو ټپولم مورې

په زور قربان به دې د بډو منعم کولم مورې
ځان دې کړولو ولې زه دې آبادولم مورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څومره خوارې څومره محنت دې ماسره کولو
زهٔ بنهٔ پوره شوم تا به بیا هم محبت کولو

مورې چې پوخ شومه زلمے شوم دا ګفتار کومه
ستا په خوارۍ او په محنت باندې اقرار کومه

مانه به داسې کار نهٔ کېږي چې خفه شې پرې ته
دَ ملک او قوم خدمت به کومه چې غره شې پرې ته

دخپلې خاورې به زهٔ داسې حفاظت کومه
زهٔ مقابله به د دشمن په خپل طاقت کومه

زما وطن ته به دشمن بره کتلے نهٔ شي
پښې به ئې ماتې کړمه دلته به راتلے نهٔ شي

زهٔ د مېتاز په پاکې غېږې دا څوګند کومه
دغه مې لوظ دغه وعده دغه قسم کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند په دې کتاب کښې نخښه کوم یو ځای کښې کېږدم
زه کومه پاڼه اولولم او کومه پکښې پرېږدم

په هره یوې پاڼه کښې جدا د غم داستان دے
زه کومه قصه اووایم او کومه پکښې پرېږدم

ددې نه خبر نه ووم چې به دا قصه هم کېږي
زه لا پرمه لاهو شومه اوس څه به دا وچتېږم

زما قسمت دې خدایه په تیاره کښې دے لیکلے
زه خو رڼه تیندکونه نو زه چرته قدم کېږدم

زما توره نصیبه په رښتیا د غم نه ډک یې
زه څه تدبیر اوس اوکړمه په چل یې نه پوهېږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره ستا د مینې د هر چا نه زهٔ پټومه
ستا مینه لوئې سوغات دے زهٔ ئې زړهٔ پورې لګومه

دا مینه لوئې نعمت دے هم په دې دُنیا جنت دے
ستا مینه چې مې مل شوه نور په هر څهٔ اورلګومه

لالیه مهربانه ته جدا مهٔ شې له ما نه
دا ستا د راتلو لار به په ښو زهٔ جارو کومه

تن را شه د زړهٔ سره د هیچا نه مهٔ کوه ویره
په طمعه د رتلو ناستړیم په زنه خال لګومه

ممتاز نحو تبوله ستا ده ستا مینه کښې ئې سودا ده
زهٔ ستا د محبت خبرې کله چا ته کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر طرف چې ځې نو زړه به ستا د لاس همسا شم
ما مه پرېږده یواځې زه به ډېره وارخطا شم

بې تا خو زه ژوندون هېڅ و په ژوند نه حسابوم
ته ولې راته وایې چې زه پاتې تر سبا شم

رقیب زموږ تر مېنځه د نفرت لارې ټوکلي
د هر څه به صفا شي خو که زه درنه پخلا شم

برباده زندګي ده، هېڅ په چل ئې نه پوهېږم
په کومه لاره ورشم او په کومه ترېنه راشم

ممتاز داسې صادقه ده چې هر څه به هوا د کړي
خو ته دې نیت صفا کړه چې زه پوهه په دنیا شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواره زاره زندګي شوه په غمونو په فکرونو
هسې ژوند له خوارې شوه په دې دومره تکليفونو

د غمونو په دلدل کښې نهٔ د ځان نهٔ د جهان شوم
هسې تېره مې ځواني شوه د دُنيا په فرېبونو

د سبا په طمعه ناستم، د ماښام تيارهٔ لا نهٔ وه
په ژړا مې سترګې سرې شوې، په سلګو په فريادونو

زهٔ خو خپل فکرونه نهٔ کړم، تا پسې مې زړهٔ خوږېږي
چې ته ځهٔ رنګې لاهو شوې د اجل په دريابونو

په رضا د خدائ رضا يم خو صبر سوال ترې کړمه
خدايه تهٔ ناراضه مهٔ شې زما په فريادونو

د بنده طاقت ته ګوري، امتحان يې هومره اخلي
خدايه ماله طاقت راکړې په دې سختو ساعتونو

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library